

Arrest

nr. 249 299 van 18 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Vertegenwoordigd door zijn voogd : X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren en getogen te zijn in het dorp Lajigar, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar in Afghanistan. Je vader is landbouwer die voornamelijk hasjesj en papaver kweekte en daarnaast ook groenten. Jullie hadden thuis zes of zeven koeien. Het was jou taak om voor de dieren te zorgen en de koeien te laten grazen. Je ging niet naar school in Afghanistan. 15 dagen voor je vertrek kreeg je problemen met de taliban. Talibanstrijders vroegen je om eten te brengen en je gehoorzaamde. Plots zeiden ze dat je oud genoeg was om mee te gaan en voor hen te werken. Je ging naar huis en vertelde aan je moeder dat ze zeiden dat ze je

zouden arresteren en meenemen. Je moeder gaf aan dat je nog jong bent en zei dat je je geen zorgen moest maken. Enkele dagen later stuurden de taliban een oproepingsbrief waarin stond dat je je moest aansluiten bij de taliban. Na een paar dagen kwamen de taliban naar je huis, spraken ze met je moeder en vroegen ze naar jou. Ze gaven aan dat ze zouden terugkomen. In de namiddag ging je naar buiten met de koeien en werd je opnieuw aangesproken door de taliban. Een paar dagen later namen de taliban je uiteindelijk mee naar hun basis. Je mocht het domein niet verlaten en moest vijf keer per dag bidden, poetsen, dweilen, de afwas doen en hen voorzien van eten en thee. Ze vroegen je om bommen te plaatsen en daarom liep je er de zesde dag weg en ging je naar Khanjar, waar je tante van moederszijde woont. Na twee nachten bij die tante werd de basis van de taliban gebombardeerd door overheidstroepen. Dit leidde ertoe dat de taliban je zochten omdat ze je als spion beschouwden en vermoedden dat je informatie had doorgegeven waardoor hun basis aangevallen werd. De taliban kwamen meermaals naar je vader en bedreigden hem en jou. Uiteindelijk vroeg je vader aan je oom om je naar het buitenland te sturen en verliet je Afghanistan uiteindelijk vijf dagen na het voorlaatste offerfeest, dat gevierd werd in augustus 2018, in de zomer. Op 3 juni 2019 diende je een verzoek om internationale bescherming in in België. Je gezin verblijft nog in Lajigar en af en toe heb je contact met hen. Je vader wordt nog steeds lastig gevallen door de groepering. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban.

In het kader van je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: je taskara (kopie) en de taskara van je vader (kopie). Op 26 maart 2020 bezorgde je advocate het CGVS een mail waarin ze uiteen zet om welke reden de dreigbrief voorlopig nog niet overgemaakt werd en waarin ze aangeeft dat je sociaal assistent en de directrice van je centrum na het lezen van de notities van je persoonlijk onderhoud wensen te benadrukken dat je mentale capaciteiten je niet toelaten om een aantal vragen te beantwoorden gelet op je gebrek aan ruimtelijk en temporeel inzicht. Tevens zond je advocate een analyse van je intellectuele vaardigheden door het psychologisch-medisch-sociaal centrum (PMS) en een logopedische analyse van het centrum Les Hirondelles met een begeleidende e-mail na.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je doorheen je verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofd van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood

heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. Ben je derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure je volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over je verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, je verklaringen en alle documentatie of stukken in je bezit met betrekking tot je identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom je een verzoek indient.

Niettegenstaande je bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op je schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan je beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van je vrees voor vervolging en je nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over je herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan worden aan je beweerde herkomst uit het dorp Lagijar gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar.

Er dient immers vastgesteld te worden dat je verklaringen over je directe leefwereld geenszins overtuigen. Hoewel je meent dat het in Afghanistan jouw taak was om voor de dieren te zorgen en dat je niets anders deed dan zorgen voor je zes of zeven koeien (CGVS, p. 3), dient vastgesteld te worden dat je verklaringen over je koeien zo pover zijn, dat de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst ten zeerste op de helling komt te staan. Vooreerst dient aangekaart te worden dat het, in het licht van je verklaringen dat het toekomstbeeld van je familie voor jou was dat je herder zou worden (CGVS, p. 9), bijzonder merkwaardig is dat je takenpakket slechts beperkt zou zijn tot het laten grazen van de koeien en niets anders (CGVS, p. 4). Gepeild naar andere aspecten die te maken hebben met koeien, stel je steevast dat het de taak van een van je ouders was (CGVS, p. 4, 10, 12), om vervolgens vaak een compleet gebrek aan kennis te etaleren. Zo geef je aan dat je moeder de koeien melkte (CGVS, p. 4). Iets wat merkwaardig is het dat je in eerste instantie aangeeft dat jullie een deel van de melk verkochten om vlak daarna te zeggen dat jullie de melk weggaven (CGVS, p. 10). Het doet de wenkbrauwen fronsen dat je aangeeft dat jullie kalfjes verkochten, maar dat je niet op de hoogte bent van de prijs die jullie vroegen (CGVS, p. 10). Ook ontwijk je de vraag hoelang een koe zwanger is door te zeggen dat het een taboe is en dat je daarover als man niet spreekt, om uiteindelijk toe te geven dat je het niet weet (CGVS, p. 10). Gepeild naar het moment waarop een koe bevalt, is het opmerkelijk dat je enerzijds zegt dat dat de elfde of de twaalfde maand van het jaar gebeurde, maar dat je gevraagd naar het seizoen slechts kan zeggen dat het na de winter was. Dit houdt overigens geen steek gezien de elfde en de twaalfde maand van de Afghaanse kalender de twee laatste maanden van de winter betreffen. Je voegt er aan toe en dat je slechts op de hoogte bent van de zomer en de winter en dat je niet zo goed op de hoogte bent over de seizoenen. Dat je als landbouwerszoon, gelet op het belang van de seizoenen voor landbouw, niet op de hoogte zou zijn over de seizoenen is bovendien merkwaardig. Ook je verklaringen over wat er gebeurde als een koe ziek was, zijn allesbehalve overtuigend. In eerste instantie meende je

dat jullie koeien nooit ziek waren en dat er geen dierenartsen waren (CGVS, p. 11). De vraag voorgelegd wat er gebeurt als een koe te veel rishka eet, zeg je eerst dat er dan niets speciaal gebeurt, om vervolgens te beamen dat koeien dan een gezwollen buik krijgen en niet meer aten (CGVS, p. 11). Gepeild wat jullie dan deden, meent u dat jullie ze snel aan de slager verkochten. Erop gewezen dat het niet aannemelijk is dat de slager een ziek dier zou kopen, zeg je dan dat jullie het dier zelfs zouden slachten (CGVS, p. 11). Uitgenodigd om te vertellen over methodes die mensen op het platteland hebben om hun vee te genezen geef je aan dat je er niet goed van op de hoogte bent omdat het de taak van je vader en je moeder was en zeg je slechts dat er dierenartsen op scooters naar het dorp komen (CGVS, p. 12). Dat je plots aangeeft dat er dierenartsen op scooters naar het dorp kwamen, hoewel je net daarvoor nog zei dat er geen dierenartsen waren (CGSV, p. 11) is allesbehalve coherent. Van iemand wiens dagelijkse routine erin bestond de koeien te laten grazen kan bovendien verwacht worden dat hij meer informatie kan aanreiken over wat er gebeurde als die koeien ziek waren en welke methodes gehanteerd werden om de koeien te genezen. Verder is het ook straf dat je aangeeft niet te weten hoe oud koeien worden (CGVS, p. 11). Dat jullie de koeien altijd verkochten vooraleer ze doodgingen is geen afdoende uitleg waarom je daar niet van op de hoogte zou zijn (CGVS, p. 11). Indien je ouders werkelijk voor jou als toekomstbeeld indachtig hadden dat je een herdersbestaan zou leiden is het niet geloofwaardig dat ze jou niet zouden betrekken bij voorgaande belangrijke aspecten van het herdersbestaan. Dat je je taken als beperkt voorstelt, doet dan ook vermoeden dat je op die manier je gebrek aan kennis wenst te verdoezelen. Dat je vader en je moeder instonden voor deze taken, is bovendien geen afdoende verklaring voor je complete gebrek aan kennis. Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook ten eerste je beweerde herkomst.

Bovendien zet ook de vaststelling dat je er niet in slaagt om te overtuigen dat je een landbouwerszoon bent het geloof in je beweerde herkomst op losse schroeven. In het licht van je verklaringen dat je een landbouwerszoon bent, dat ook je oom landbouwer was en dat je je koeien liet grazen in de buurt van landbouwgronden (CGVS, p. 4, 5) kan nochtans een aanzienlijke kennis over het landbouwleven verwacht worden. Dit blijkt allerm minst het geval te zijn. Er dient bovendien aangestipt te worden dat het opmerkelijk is dat je een situatie voorstelt waarbij jij niet hielp op het land, zelfs niet bij de oogst (CGVS, p. 4). Dat jij, als gezonde jongeman in een overlevingscultuur als Afghanistan niet hielp bij de landbouwactiviteiten is op zich al weinig geloofwaardig (CGVS, p. 4). Eens te meer gezien je aangeeft dat je vader beroep deed op andere mensen van de regio als er geoogst moest worden. Ook dient nog opgemerkt te worden dat je verklaringen over je toekomst op dit vlak merkwaardig zijn. In eerste instantie zeg je dat je ouders voor jou het toekomstbeeld van herder in het hoofd hadden om vervolgens, toen je er op gewezen werd dat de protection officer begrepen had dat dat een taak voor kleine jongens was, aan te geven dat volwassen mensen ook op de landbouwvelden werken, maar dat er niet zo veel werk te doen is, hetgeen haaks staat op je eerdere verklaringen dat je vader werkers inhuurde (CGVS, p. 9). Hierop gewezen, zeg je dat je het werk niet kon doen omdat je de ervaring niet had en omdat de planten voorzichtig geoogst moesten worden. Dat je vader het je niet leerde omdat je nog klein was snijdt gelet op je verklaringen dat je ongeveer 15 jaar oud was toen je Afghanistan verliet, geen hout (CGVS, p. 9). Dat je jezelf zo'n beperkte rol toedicht doet dan ook vermoeden dat je wilt verhullen dat het je ontbreekt aan kennis over landbouw. Zo zijn je verklaringen over de taken over wat je vader direct na de winter op de gronden deed bijzonder vaag en weinigzeggend (CGVS, p. 5,6). Je stelt dat hij direct na de winter planten begon te kweken. Meermaals aangespoord om uit te leggen wat hij dan precies deed en uitgenodigd om te vertellen welke planten hij kweekte en hoe, beperkt je antwoord zich tot het verklaren dat je vader wist dat de winter gedaan was en dat hij planten moest zaaien, maar reik je geen verdere informatie aan. Dat het de taak van je vader was, kan geenszins dit fnuikend gebrek aan kennis vergoelijken. Dat je slechts aangeeft dat je vader planten begon te kweken na de winter is bovendien des te frappanter gezien uit de aan het administratief toegevoegde informatie blijkt dat na de winter de papaveroogst plaatsvindt, waarvan je nochtans aangaf dat het een van de gewassen was die je vader kweekte (CGVS, p. 4). Dat je dan ook slechts verwijst naar het kweken van planten en niet naar het oogsten van papaver is opnieuw weinig geloofwaardig. Hoewel je meent dat de taliban taksen hieven in je regio, weet je niet hoeveel taksen je vader moest betalen (CGVS p. 15). Dat jij, als landbouwerszoon die zijn dieren liet grazen in de buurt van landbouwgronden niet beter op de hoogte bent over het reilen en zeilen van de landbouw in je nabije omgeving ontsiert de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst. In de kantlijn kan nog opgemerkt worden dat het eigenaardig is dat je niet zou weten hoe groot de gronden van je vader zijn en dat je, gevraagd naar de eenheid om land te meten in Afghanistan verwijst naar een 'meterstok' en niet naar de in Afghanistan gebruikelijke eenheden als jerib en biswa (CGVS, p. 5).

Ook inzake andere aspecten van je zelfverklaarde leefwereld leg je verklaringen af die een schaduw werpen op de aannemelijkheid van je beweerde herkomst. Zo is het opmerkelijk dat je zegt dat de kinderen in jouw dorp slechts tot de achtste graad naar school kunnen gaan, dat ze nadien verder moesten gaan, maar dat je, gevraagd of ze dan buiten je district moesten gaan, zegt dat je niet weet

waar ze heen moesten (CGVS, p. 6). Dat je enerzijds te kennen geeft dat kinderen die naar een hogere klas wilden dan de achtste klas elders naartoe moesten gaan, maar vervolgens niet weet of dit al dan niet in je district was, is niet geloofwaardig. Ook is het frappant dat je aangeeft niet te weten of de kinderen in je dorp al dan niet naar school konden gaan toen jij jonger was, namelijk zes tot tien jaar oud (CGVS, p. 3).

Gelet op het belang van de stammencultuur in Afghanistan is het bovendien niet geloofwaardig dat je kennis over de overige stammen die in Hesarak aanwezig zijn reeds stokken bij het noemen van de Marofkhel en Jabarkhel (CGVS, p. 13). Hoewel je meent dat er geen andere stammen zijn, is niets minder waar.

Ook het ongeloofwaardige beeld dat je schetst over de aanwezigheid van de taliban in je regio en de reactie van de dorpelingen daarop, ondergraaft de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst. Zo is het bijzonder merkwaardig dat je meent dat de mensen van je dorp zich nooit verzet hebben tegen de taliban (CGVS, p. 7). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er in Hesarak in 2012, 2013 en 2014 opstanden waren tegen de taliban en dat hierbij de taliban zelfs uit jouw dorp verdreven werden en dat er een checkpoint ingesteld werd. Hoewel je nog jong was toen dit gebeurde, is het niet aannemelijk dat je hier niet van op de hoogte zou zijn. Eens te meer gezien uit je verklaringen blijkt dat je op de hoogte was over verschillende zaken in de actualiteit van je regio die zich evenzeer vier of vijf jaar geleden, geruime tijd voor je vertrek afspeelden (CGVS, p. 14, 15). Ook het feit dat je informatie geeft over de handelwijze die de taliban bij hun rekrutering in je dorp hanteerde die niet strookt met de objectieve informatie over de rekruteringsmethodes van de taliban, ondergraaft de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst. Hoewel je zegt dat de taliban jongeren meenamen in je dorp en aangeeft dat niemand van je dorp zich vrijwillig aansloot bij de taliban (CGVS, p. 6, 7), valt dit niet te rijmen uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat de taliban slechts uitzonderlijk overgaan tot gedwongen rekrutering als laatste redmiddel omdat zij over voldoende vrijwilligers beschikken die hun ideologie aanhangen. Bovendien blijkt uit deze informatie tevens dat de taliban meestal rekruteren op collectief niveau, via familiale en tribale netwerken of via propaganda in de madrassa's. Dit betekent dat meestal stamleiders of commandanten hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten bij de taliban. Dat je merkwaardige verklaringen aflegt over de rekrutering door de taliban in je regio, doet dan ook de wenkbrauwen fronsen.

Bovendien noopt ook dat vaststelling dat je verklaringen omtrent de dorpen in je omgeving tekort schieten ertoe te besluiten dat je je herkomst niet aannemelijk maakte. Zo is het opmerkelijk dat je de regio Jokaan aanhaalt en er spontaan naar verwijst gevraagd naar de dorpen dichtbij Lagijar, (CGVS, p. 9, 12) maar niet op de hoogte blijkt uit welke dorpen deze regio bestaat (CGVS, p. 9). Ghazi Kalai en Arab Khel doen bij jou geen belletje rinkelen (CGVS, p. 12), ook al zijn dit dorpen die nabij je dorp gelegen zijn, in de regio Jokaan. Ook is het opmerkelijk dat je aangeeft dat je nog niet hoorde van het dorp Sarwar Bagh, hoewel dit dorp nochtans in de onmiddellijke omgeving van je dorp gelegen is (CGVS, p. 10).

Verder kan ook aangestipt worden dat het merkwaardig is dat je verklaringen over Beret Sangari uitermate beperkt zijn, hetgeen opmerkelijk is in het licht het feit dat je hem spontaan ter sprake bracht en zei dat hij een belangrijk persoon was (CGVS, p. 6). Ondanks het feit dat je meermaals werd aangemoedigd om alles te vertellen wat je over hem weet, beperken je verklaringen zich tot het feit dat hij een strenge persoon was die verantwoordelijk was voor arrestaties en aanslagen (CGVS, p. 12). Je geeft aan dat je niet weet van welke stam hij is of van welk dorp of welke regio hij afkomstig is (CGVS, p. 12). Nochtans kan verwacht worden dat je meer informatie kan aanreiken over een persoon die je spontaan te berde brengt. Ook over Alla Mohammad zijn uiterst beknopt. Over hem geef je aan dat hij een talibanleider van je dorp is die werd opgepakt door de Arbaki (of lokale politie) in Tangi en die doodgeschoten werd viereenhalf of vijf jaar geleden (CGSV, p. 13, 15). Evenwel geef je aan dat je, op het feit na dat hij een genadeloze persoon was, geen bijkomende informatie kan aanreiken (CGSV, p. 15). Dat je niet meer informatie kan aanreiken, is opmerkelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hesarak gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van je beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan je asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor je komst naar België in Hesarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens je verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar je land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van je plaatsen van eerder verblijf vóór je komt naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van je nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat je reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan je, met betrekking tot de vraag of je bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar je Afghaanse nationaliteit, doch moet je enig verband met je persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Je bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met je persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over je beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

Je werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 5 maart 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot je identiteit, je nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Je werd er op het einde van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het het CGVS nog zou nagaan aan de hand van de informatie die je gaf of je daadwerkelijk van de regio Hesarak bent (CGVS, p. 16). Je werd er op gewezen dat hoewel smokkelaars mensen vaak adviseren dat ze niet mogen vertellen van welke regio ze komen, dat niet waar is. Er werd je de kans aangereikt om zaken recht te zetten als je nog niet de volledige waarheid gezegd had. Hierop reageerde je de door te zeggen dat je ouders van Hesarak zijn, dat je daar geboren bent en er opgroeide en dat je niets wenst te veranderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor je komt naar België. Ondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in je verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op je schouders rust.

Door je gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor je aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je je werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over je verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of je afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat je verklaringen over je persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen jouw taak om je verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan jou toe om de verschillende elementen van je relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van je

verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat je hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met je land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De opmerkingen van je advocate aan het einde van je persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 16), haar brieven en de analyses van Les Hirondelles en van het PMS liggen allen in dezelfde lijn. Ze geven aan dat je kampt met leer en concentratieproblemen op school. Bij gebrek aan een voorgaande scholing heb je moeite met het schoolritme en je begeven in situaties die niet kent en zijn bepaalde concepten je onbekend. Zo heb je geen besef van enige tijdsaanduiding, ken je de begrippen links en rechts niet, kan je de klok niet lezen en heb je enkel een besef van het hier en nu. Naast een gebrekkige kennis van geschreven en gesproken Frans zou je ook begripsproblemen hebben in je eigen moedertaal. Het PMS stelt tevens nog vast dat je een eerder laag IQ hebt en dat je cognitieve vaardigheden onderontwikkeld zijn voor je leeftijd. Je advocate stelt verder aan dat je onvermogen om de regels van cricket uit te leggen aantoonde in welke mate je incapabel bent om zelfs zaken die tot je leefwereld behoren in woorden om te zetten en over te brengen aan buitenstaanders. Je advocate besluit dat je nog veel minder dan een 'gemiddelde' minderjarige van je leeftijd in staat om zijn verleden te situeren in tijd en ruimte, en om zelfs over zaken die tot je onmiddellijke leefwereld behoren te vertellen. Bovendien meent je advocate dat het waarschijnlijk is dat je niet steeds aangegeven hebt wanneer je het antwoord op een vraag schuldig moest blijven en zou je in dergelijke gevallen een antwoord verzonnen hebben.

Er moet evenwel benadrukt worden dat de aan jou gestelde vragen aangepast werden aan je leeftijd, aangegeven scholingsgraad en maturiteit en dat werd hier ook rekening mee gehouden bij de interpretatie van je antwoorden. Bovendien sloten de gestelde vragen zeer nauw aan bij je eigen leefwereld in Afghanistan. Zelfs indien aangenomen kan worden dat je een lager IQ hebt en onderontwikkelde cognitieve vaardigheden dan nog moet er benadrukt worden dat je aannemelijk moet kunnen vertellen over je dagelijks leven in Afghanistan. Dat je daar niet toe in staat zou zijn kan overigens niet uit je interview bij de DVZ of je persoonlijk onderhoud op het CGVS afgeleid worden. Zo valt het op dat je bij de DVZ je reisweg tot België zeer gedetailleerd kan weergeven. Je kon er niet alleen de landen maar ook de steden en de tijd die je er doorbracht vermelden (DVZ verklaringen vraag 32). Dat je je reisweg doorheen onbekende landen in je geheugen kan opslaan maar niet de dagdagelijkse activiteiten van jou en je ouders kan niet aanvaard worden. Evenzo is het veelzeggend dat je wel in staat bent incidenten die jaren geleden elders in Hesarak gebeurden aan te halen terwijl je die kennis enkel verworven zou hebben door de gesprekken van de ouderen voor de moskee op te vangen (CGVS, p.13,14,15). Dat je dergelijke kennis die je enkel hebt gehoord kan reproduceren doet de these dat je niet in staat zou zijn eenvoudige vragen over je eigen leefwereld te beantwoorden geheel in vraag stellen. Wat betreft de opmerking dat je begripsproblemen in je eigen moedertaal zou hebben dient erop gewezen te worden dat deze problemen niet tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud vastgesteld kon worden, noch gaven jij, je voogd of je advocaat tijdens het onderhoud aan dat er dergelijke problemen zich zouden voordoen. Evenzo moet vastgesteld worden dat de these dat je bepaalde antwoorden zou verzonnen hebben nergens blijkt uit het persoonlijk onderhoud waarbij juist jouw gebrek aan kennis sterk op de voorgrond werd geplaatst. Het is overigens slechts een hypothese die je advocate formuleert zonder dat ze haar bewering concretiseert. Gezien bovenstaande vaststellingen kunnen de opmerkingen aangaande je mentale capaciteiten de appreciatie dat je, rekening houdend met je leeftijd, scholingsgraad en maturiteitsniveau, onvoldoende aannemelijk kan maken dat je van Hesarak afkomstig bent ongewijzigd.

De documenten die je voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Je taskara en de taskara van je vader werpen geen nieuw licht op je ongeloofwaardige verklaringen over je herkomst. Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse documenten verkregen kunnen worden. Dergelijke documenten hebben dan ook slechts bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Dat er op je taskara staat dat je student bent, hoewel je zelf aangaf dat je nooit naar school geweest bent en evenmin aan de madrassa studeerde (CGVS, p. 3), doet de wenkbrauwen fronsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker leidt een enig middel af uit de schending van:

- "- de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
- de materiële motiveringsplicht;*
- de beoordelingsfout."*

Verzoeker geeft een samenvatting van de inhoud van de bestreden beslissing en doet een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen en verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen in het bijzonder. Daarnaast geeft hij enkele theoretische beschouwingen inzake de inhoud van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn profiel. In dit kader doet hij gelden:

"Verzoekende partij wenst vooreerst stil te staan bij een aantal aspecten van verzoekers profiel, omdat ze van mening is dat deze aspecten een bijzondere relevantie hebben voor de beoordeling van zijn asielrelaas en verklaringen en nopen tot een bijzondere voorzichtigheid bij de beoordeling van zijn asielaanvraag in het algemeen, en van zijn verklaringen in het bijzonder.

Verzoeker is minderjarig (16 jaar oud), en was amper 15 jaar oud toen de gebeurtenissen die de kern van zijn asielrelaas vormen zich voordeden en hij zijn vlucht naar Europa ondernam.

Bovendien is verzoeker nooit naar school gegaan en was hij bij aankomst in België analfabeet. Verzoekers verklaringen over zijn compleet gebrek aan scholing worden ondersteund door de vaststellingen van pedagogen en logopedisten, die na onderzoek vaststelden dat zijn pedagogische vaardigheden ("compétences pédagogiques") overeenstemmen met die van een kind in de derde kleuterklas (stuk 3). Hij zit in de klas "alfabetisering" van de Onthaalklas voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN; Franstalig equivalent: DASPA), beheerst amper letters en geen enkele klank, en slaagt er niet in te lezen of schrijven. Tellen lukt tot 5. Zijn leerkrachten van DASPA geven aan dat hij de wil toont om te leren, maar dat zijn evolutie zeer moeizaam verloopt (stuk 3, p. 2).

Achter verzoekers achterstand schuilt volgens de deskundigen die hem onderzocht hebben, meer dan een louter gebrek aan scholing. Op basis van testen werd vastgesteld dat verzoekers cognitieve ontwikkeling overeenstemt met die van een kind van ongeveer 10 jaar oud. Dit betekent dat hij de wereld en situaties waarmee hij geconfronteerd wordt, waarneemt en benadert als zou een kind van 10 jaar oud dit doen. Voor een adolescent van zijn leeftijd bevindt hij zich bij de 2% zwaksten van de populatie wat zijn cognitieve en intellectuele ontwikkeling betreft, (stuk 3, p. 2)

Zijn logopediste stelt begripsproblemen vast, niet alleen in het Frans, maar ook in zijn moedertaal.

Dat wordt bevestigd door andere jongeren in het centrum en door tolken (stuk 4, p.2).

Daarnaast blijkt verzoeker grote moeilijkheden te ondervinden om zich te oriënteren in tijd en ruimte, om een referentiesysteem te vinden dat hem toelaat om op een zo normaal mogelijke manier dagelijks te functioneren. Zijn beperkte capaciteiten verplichten hem zich te situeren in het hier en nu. Zijn logopediste verwoordt het als volgt: "Il vit dans un monde vertical en trois dimensions." Deze manier van zich oriënteren is voor hem de enige manier om op dagelijkse basis enigszins zelfstandig te kunnen functioneren.

Zijn beperkte intellectuele capaciteiten belemmeren hem ook in zijn mogelijkheden om bepaalde zaken te verwoorden. Zo stelt zijn logopediste vast dat verzoeker blijkbaar een fervent en goed cricketspeler is, maar dat hij absoluut niet in staat is om de regels van cricket uit te leggen (stuk 4, p. 2). Dit voorbeeld toont aan in welke mate hij incapabel is om zelfs zaken die tot zijn leefwereld behoren in woorden om te zetten en over te brengen aan buitenstaanders.

Deze vaststellingen zijn uiteraard van groot belang in het kader van zijn procedure voor internationale bescherming, en m.n. bij de vraagstelling én de beoordeling van zijn verklaringen.

Verzoekende partij stelt bij het lezen van de bestreden beslissing vast dat verwerende partij aan deze informatie niet het passende belang heeft gehecht.

Vooreerst neemt zij deze vaststellingen niet op als elementen die de aannahme van bijzondere procedurele noden verantwoorden. De steunmaatregelen waarvan in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt, hebben slechts betrekking op verzoekers jonge leeftijd, en verwijzen niet naar de manier waarop met verzoekers mentale achterstand rekening wordt gehouden bij de beoordeling van zijn verzoek, in het bijzonder bij de evaluatie van zijn verklaringen.

Bovendien minimaliseert verwerende partij het belang en de impact van deze vaststellingen uitdrukkelijk. Met betrekking tot de deskundigenrapporten wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

(...)

Verzoekende partij vindt het niet aanvaardbaar dat verwerende partij de bevindingen van deskundigen ter zake tegensprekt op grond van haar eigen intuïtieve inschattingen in verband met verzoekers capaciteiten en op grond van vaststellingen die niet aan de werkelijkheid beantwoorden.

Verzoekers logopediste geeft uitdrukkelijk en met een zeer concreet voorbeeld (nl. cricket) aan dat zij vaststelt dat verzoeker moeite heeft met het uitleggen van complexere zaken (zoals regels), zelfs wanneer die te maken hebben met zaken die tot zijn directe leefomgeving behoren.

Op basis van de uitdrukkelijke vaststellingen van de deskundigen dient te worden aangenomen dat verzoeker niet in staat is om op dezelfde manier als zijn leeftijdsgenoten te vertellen over zijn directe leefomgeving, en dat de verwachtingen met betrekking tot zijn verklaringen, zelfs wanneer deze zijn directe leefomgeving betreffen, dienen te worden bijgesteld en aangepast aan niet alleen zijn leeftijd, maar ook zijn verstandelijke beperking.

Daarbij komt dat kan worden aangenomen dat de leefwereld van verzoeker in Afghanistan niet dezelfde is als degene die men kan verwachten van een jongen van dezelfde leeftijd. Hij is momenteel bijna 17 jaar oud, maar zijn cognitieve leeftijd stemt overeen met die van een kind van 10 jaar en hij neemt de wereld waar op een manier waarop een 10-jarige dat doet (stuk 3). Op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan, nu bijna twee jaar geleden, had hij dus vermoedelijk een cognitieve leeftijd van 8-10 jaar oud. Zijn leefwereld, en minstens zijn ervaring daarvan, was dus ongetwijfeld heel anders dan die van leeftijdsgenoten van 15 jaar oud. Zijn beperkte capaciteiten zijn duidelijk merkbaar in het dagelijks leven, zo stellen zijn leerkrachten en sociaal begeleiders in het centrum vast, en hinderen hem in zijn dagelijkse activiteiten en interacties: "Taj éprouve d'énormes difficultés à trouver un système de référence pour tenter de vivre "de la manière la plus normale possible " au sein de notre structure, mais également au sein de l'école.", "Au-delà de son manque d'expérience scolaire, on peut constater que le jeune est perdu face pa des situations qu'il n'a pas l'habitude de rencontrer. Il a tendance à se mettre en retrait, tant au centre qu'en classe, pour éviter qu'on ne relève ses difficultés et qu'on l'oblige à dévoiler ce qu'il est dans l'incapacité de produire." (stuk 4) Het is dan ook meer dan waarschijnlijk dat zijn achterstand ook in zijn dorp al merkbaar was, en dat zijn activiteiten en taken aangepast waren en ook de houding van zijn ouders naar hem toe deze verminderde capaciteit reflecteerde. Het is uiteraard van uitermate groot belang dit mee te nemen in de beoordeling van de verklaringen over zijn dagelijks leven in zijn dorp, omdat zowel de kennis die van hem verwacht kan worden alsook de verwachtingen met betrekking tot de inhoudelijke aspecten van zijn dagelijks leven, aangepast dienen te worden aan deze realiteit. Niettemin kan uit verschillende argumenten van de bestreden beslissing worden afgeleid dat deze informatie niet op passende wijze in rekening gebracht werd: "In het licht van de verklaringen dat je een landbouwerszoon bent, dat ook je oom landbouwer was en dat je je koeien liet grazen in de buurt van landbouwgronden kan nochtans een aanzienlijke kennis over het landbouwleven verwacht worden."; "(...) zeg je dat je het werk niet kon doen omdat je de ervaring niet had en omdat de planten voorzichtig geoogst moesten worden. Dat je vader het je niet leerde omdat je nog klein was snijdt gelet op je verklaring dat je ongeveer 15 jaar oud was toen je Afghanistan verliet, geen hout. Dat je jezelf zo 'n beperkte rol toedicht doet dan ook vermoede dat je wilt verhullen dat het je ontbreekt aan kennis over de landbouw." Zoals onder "3.4." nader toegelicht zal worden, is de cultivering en vooral de oogst van onder meer papaver een zeer delicate zaak die veel expertise vereist, zoals verzoeker zelf verklaarde ("ik had de ervaring niet, het moest voorzichtig geoogst worden, wat ik wel kon doen was extra plantjes weg doen. Voor de rest was ik niet bekwaam het te doen. "; "Het was moeilijk ik was toen klein, zelf niet begonnen op de velden. " Nota's CGVS, p. 9). Gezien verzoekers achterstand kan worden aangenomen dat zijn ouders hem, ondanks het feit dat hij "al" 15 jaar oud was, niet geschikt achtten voor dergelijke delicate taken en hem eenvoudige taken toebedeelden die eigenlijk nog voor kleinere kinderen waren, zoals verweerder zelf aangaf: "Ik had begrepen dat voor het vee zorgen een taak voor kleine jongens was?" (nota's CGVS, p. 9). Ook verzoeker bevestigde met zijn antwoord op deze vraag dat hij eigenlijk slechts taken voor kleinere kinderen toebedeeld kreeg: "Ook hout verzamelen in de bergen en verkopen maar dat deed ik nog niet." (nota's CGVS, p. 9)

Het klopt overigens niet dat tijdens het persoonlijk onderhoud niet kon worden vastgesteld dat er zich begripsproblemen voordeden. De protection officer moest op verschillende momenten, en soms meerdere keren, zijn vraag herhalen, omdat verzoeker de draagwijdte van de vraag niet begreep (cf. nota's CGVS p. 4, p. 5, p. 10, p. 14).

Bovendien kan verwerende partij niet gevolgd worden wanneer ze verzoekers begripsproblemen op basis van zijn verklaringen bij DVZ in twijfel trekt. Hij heeft inderdaad zijn reisweg uiteengezet, maar de steden die aangeduid werden betreffen telkens de hoofdsteden van de landen, waarvan hij de uitdrukkelijke namen niet onthouden heeft maar wist dat het over de hoofdsteden ging. Wat de periodes betreft gedurende dewelke hij op elke plek verbleef, betreft het slechts schattingen. Deze verklaringen kunnen bezwaarlijk tot de conclusie leiden dat de vaststellingen en conclusies gemaakt in de deskundigenrapporten niet accuraat zijn. Hetzelfde geldt voor de informatie over zijn regio die verzoeker heeft opgevangen uit gesprekken rondom hem. Het betreft informatie met betrekking tot de belangrijkste incidenten in de regio, die ongetwijfeld veel commotie veroorzaakten en druk besproken werden in het dorp. Het feit dat dergelijke zaken verzoeker zijn bijgebleven, zeker in een omgeving waar voorts weinig nieuws doorsijpelt, is niet verwonderlijk, en doet opnieuw geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker begripsproblemen ondervindt waarmee rekening dient te worden gehouden.

Ter conclusie is verzoekende partij van mening dat de informatie met betrekking tot verzoekers cognitieve achterstand significant is en een ander licht werpt op zijn daadwerkelijke leefwereld in Afghanistan enerzijds, en de manier waarop hij die zelf beleefd en waargenomen heeft - en er dus over vertelt - anderzijds. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat hiermee rekening werd gehouden met de beoordeling van zijn verklaringen en zijn dossier.

Wij vragen Uw Raad dan ook om op basis van verzoekers leeftijd, gebrek aan scholing en cognitieve achterstand vast te stellen dat verzoeker een bijzonder kwetsbare persoon is, en zijn verklaringen daarom met een bijzondere zorgvuldigheid en rekening houdende met zijn profiel te beoordelen en, indien nodig, een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel te maken."

Verzoeker stelt het er niet mee eens te zijn dat zijn afkomst in twijfel kan worden getrokken. In dit kader gaat hij vooreerst in op de neergelegde documenten. Daarbij voert hij aan:

"Vooreerst vormen identiteitsdocumenten, in casu de taskara's van verzoeker en zijn vader, belangrijke bewijselementen met betrekking tot de herkomst van verzoekers om internationale bescherming. Het kan dan ook niet worden aanvaard dat deze bewijselementen aan de kant worden geschoven met als enige motivering dat "uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, [...] immers [blijkt] dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse documenten verkregen kunnen worden. Dergelijke documenten hebben dan ook slechts bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is."

Het belang van documenten ter staving van een asielrelaas, en in het bijzonder het belang van het onderzoek van de mate waarin deze documenten ter ondersteuning van het asielrelaas kunnen dienen, in rechtspraak van verschillende instanties talrijke keren benadrukt. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat, wanneer een asielzoeker documenten aanlevert ter ondersteuning van zijn verzoek om bescherming, er op de asielinstanties een onderzoekplicht met betrekking tot deze documenten rust. In haar arrest Singh t/ België van 2 oktober 2012 heeft het hof gesteld dat:

(...)

Uit dit arrest vloeit voort dat het loutere feit dat twijfels bestaan met betrekking tot de geloofwaardigheid van iemands verklaringen, de asielinstanties niet ontslaat van hun taak om het risico in de zin van artikel 3 EVRM te onderzoeken, onder meer door na te gaan of de neergelegde documenten de in twijfel getrokken geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

Dit principe werd bevestigd door Uw Raad. Zo werd in arrest n° 89 076 van 4 oktober 2012 gesteld dat (...)

Ook in het arrest n° 169 452 van 9 juni 2016 bevestigde Uw Raad het grote belang van een rigoreus onderzoek naar de bewijswaarde van neergelegde documenten, ook wanneer de geloofwaardigheid van het asielrelaas in twijfel getrokken wordt en wanneer de verzoeker slechts kopieën van documenten neerlegt:

(...)

In het arrest n° 188 816 van 22 juni 2017 werd in dezelfde zin geoordeeld:

(...)

Dit principe is voorts uitdrukkelijk bevestigd in het de bijdrage ""L'administration de la preuve en matière d'asile: principes et illustrations" van raadsleden R. Ishema, O. Roisin en F.X. Groulard in het boek 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming (p. 352):

(...)

De motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten gaat lijnrecht in tegen deze rechtspraak van Uw Raad.

Verzoekende partij meent dat verzoeker met het neerleggen van deze documenten een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan het bewijs van zijn herkomst. Het kan niet worden aanvaard dat deze door verwerende partij zonder enige uitleg aan de kant worden geschoven."

Verzoeker vervolgt:

"Wat betreft verzoekers profiel als herder en landbouwerszoon stelt verzoekende partij vast dat bij de beoordeling van verzoekers verklaringen volstrekt onvoldoende rekening werd gehouden met zijn specifieke profiel, en m.n. met zijn mentale achterstand. Verwerende partij legt de lat veel te hoog, zowel wat betreft de verwachtingen met betrekking tot verzoekers activiteiten in Afghanistan als met betrekking tot zijn (technische) kennis van de beroepsactiviteiten van zijn ouders.

Verwerende partij kan niet worden bijgetreden in de stelling dat het "bijzonder merkwaardig is dat je takenpakket slechts beperkt zou zijn tot het laten grazen van de koeien en niets anders" en dat "indien je ouders werkelijk voor jou als toekomstbeeld indachtig hadden datje een herdersbestaan zou leiden, [...] het niet geloofwaardig [is] dat ze jou niet zouden betrekken bij voorgaande belangrijke aspecten van het herdersbestaan". Zoals beargumenteerd in de uitgebreide uiteenzetting met betrekking tot verzoekers profiel onder "3.3." is het gezien verzoekers profielkenmerken wel degelijk plausibel dat zijn taken beperkt waren en zijn ouders hem (nog) niet capabel achten om een uitgebreider takenpakket waar te nemen of om hem te betrekken bij andere, complexere taken.

Bovendien stroken verzoekers verklaringen over de takenverdeling in het landbouw- en veehoudersgezin met de culturele normen dienaangaande in Afghanistan: de kinderen staan in voor de zorg voor de dieren buiten de perimeter van het huis (de dieren naar de weides brengen, naar drinkplaatsen brengen...), de moeder blijft thuis en draagt zorg voor de dieren wanneer deze zich op het domein/in de stallen bevinden (melken, kalveren, stal schoonmaken...) en de vader neemt de economische taken op zich (contact met dierenarts indien nodig, contacten met slager, verkoop van dieren op de markt...). Verzoeker heeft duidelijk kennis van deze taakverdeling, en de taken die hij naar eigen zeggen op zich nam stroken met die van Afgaans kinderen. Dat verzoeker niet op de hoogte is van de prijs van een kalfje, strookt eveneens met het feit dat dit een taak van zijn vader was. Het is gezien zijn profiel bovendien plausibel dat zijn vader hem bij deze economische kwestie niet betrok.

Verzoeker wist wel te vertellen dat zijn vader de kalveren ging verkopen op de veemarkt van Tutu, die wekelijks op donderdag doorging (nota's CGVS, p. 10).

Wat betreft de draagtijd van een koe, heeft verzoeker nooit geleerd hoelang die exact duurt. Tijdsbeleving is bovendien zeer anders in een Afgaans bergdorp dan hier, en tijdsinschatting gebeurt eerder op basis van klimaat en seizoenen. Verzoeker weet slechts dat een koe een maal per jaar bevalt. Wanneer hij stelt dat de koe "de elfde of twaalfde maand van het jaar" bevalt, bedoelt hij in feite dat een koe na ongeveer een jaar bevalt. Hij wees hiermee dus niet op een moment, maar op een duurtijd van de dracht. Verzoeker volgde de volgende redenering: een koe bevalt een maal per jaar, dus duurt het ongeveer een jaar (11 à 12 maanden) om een kalfje te maken.

Wat betreft de seizoenen, is het effectief zo dat men in verzoekers regio van herkomst in hoofdzaak twee seizoenen kent: zomer, wanneer het warm is, en winter, wanneer de temperaturen aanzienlijk dalen en het kan sneeuwen. Activiteiten, inclusief landbouwactiviteiten, worden ten opzichte van deze twee seizoenen gesitueerd: "na de zomer", "voor de winter", "na de winter". Het is ook op deze manier dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de landbouwactiviteiten in de tijd situeerde. Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker "niet op de hoogte" zou zijn over de seizoenen, laat staat dat zijn profiel als landbouwerszoon op basis hiervan in twijfel getrokken kan worden.

Wanneer verzoeker aanvankelijk spontaan zegt: "er was geen dierenarts of zo" (nota's CGVS, p. 11), dan bedoelt hij daarmee dat er in zijn dorp geen dierenartsen kwamen. In geval van nood moest een dierenarts van ver met een motorfiets naar het dorp komen, zoals hij nadien eveneens spontaan verklaart (nota's CGVS, p. 11). Verzoekende partij begrijpt niet waarom verwerende partij meent hierin een incoherentie te ontwaren. Indien de protection officer op dit punt had doorgevraagd, had verzoeker interessante bijkomende informatie kunnen verschaffen, zoals het feit dat het gezien de ernstige problemen met het bereik in hun dorp heel moeilijk was om een dierenarts te bereiken, waardoor men vaak met veel moeite een heel eind uit het dorp moest gaan om connectie te krijgen, om op die manier een dierenarts te pakken te krijgen. Het is daarom dat verzoeker verklaarde: "Mensen moeten geluk hebben dat ze op tijd komen." (nota's CGVS p. 12): vaak duurde het zo lang dat de dierenarts er was, dat het in geval van acute problemen soms al te laat was.

Wat betreft de ziekte van koeien wanneer die te veel "rishka" eten (ziekte genaamd "meteorisme" of tympanites), verklaart verzoeker aanvankelijk dat er "niets speciaal" gebeurt omdat hij dit zelf nog nooit heeft meegemaakt. Informatie met betrekking tot deze aandoening toont aan dat die te voorkomen is door dieren niet 's ochtends vroeg op vochtige graslanden te laten grazen of door hen niet te laten eten

wanneer ze te veel honger hebben, en door hen in het oog te houden wanneer ze grazen (stuk 5). Verzoeker kende de omgeving en zijn dieren heel goed, en kende perfect de plaatsen waar hij zijn dieren veilig kon laten grazen. Hij is dus nooit met deze ziekte geconfronteerd geweest. Hij is wel op de hoogte van het bestaan ervan, en weet dat ze dan een gezwollen buik krijgen en niet meer kunnen eten (nota's CGVS, p.11). Hij vertelt ook wat hij weet dat men in zijn omgeving op dat moment met het dier doet: het in alle haast afslachten en het vlees vervolgens aan de slager te verkopen. Er is namelijk een risico dat het dier sterft, en in dat geval is het te laat. Bovendien wensten ze de dieren niet nodeloos te laten lijden. Aangezien tympanites geenszins een bacteriële of virale aandoening vormt maar het loutere gevolg is van het feit dat het dier te veel gegeten heeft, is er dus geen enkele aantasting van het vlees en is het perfect mogelijk om dit dier te slachten en het vlees te eten/te verkopen! Verzoekers antwoord houdt dus wel degelijk steek, en de opmerking van de protection officer ("Je koe is ziek, de slager gaat dat niet willen kopen?"; nota's CGVS, p. 11) onterecht.

Verzoeker ontkent overigens ooit gezegd te hebben dat ze de melk verkochten (in de zin van: in ruil voor geld). Dit zou volgens hem volstrekt ingaan tegen de culturele gebruiken, volgens dewelke overschotten van melk met buren en dorpsgenoten gedeeld werden, gratis. Hij stelt met nadruk nooit een woord te hebben gebruikt dat zou impliceren dat zij hier geld voor kregen.

Wat betreft het werk op de landbouwgronden, bevestigt verzoeker nogmaals dat dit werk fysiek veel te zwaar en te complex was voor hem. Hij kon zich wel degelijk nu en dan over kleine taakjes ontfemen, zoals water geven, of het verwijderen van onkruid (cf. nota's CGVS p. 9: "wat ik wel kon doen was extra plantjes weg doen"). De zware arbeid van de oogst was een taak voor sterke, volwassen mannen. De jongens hielpen tijdens de oogst door voedsel van hun huizen naar de velden te brengen, en door de oogst met muilezels weg te voeren.

Verzoeker vertelt ons ook over een vorm van solidariteit tussen dorpsgenoten, waarbij landbouwers tijdens de oogstperiode op elkaars velden bijspringen om alles op tijd geoogst te krijgen. Op andere momenten werden arbeiders ingeschakeld die eveneens ervaren waren.

Die ervaring was noodzakelijk, in het bijzonder bij de oogst van papaver (waar zijn vader zich voornamelijk en al sinds lang op toespitste, omdat dit hem de hoogste opbrengsten opleverde), die zeer delicaat is en veel expertise vereist. Wanneer we verzoeker tijdens het bespreken van de bestreden beslissing vragen om uit te leggen wat daar precies zo moeilijk aan was (een vraag die hem tijdens het persoonlijk onderzoek niet gesteld werd) getuigt zijn antwoord van een grote kennis hieromtrent: hij vertelt dat je de bloemen een voor een moet vastnemen om een insnijding te maken in de bol, waarna er een witte vloeistof uitstroomt, die je moet laten opdrogen en die opvangen, om daar opium mee te maken. Dit alles vraagt veel tijd en energie en is echt precisiewerk, vertelt verzoeker ons. Zijn vader achtte hem niet in staat om deze taak te verrichten, omdat hij bang was dat verzoeker de bloemknoppen zou kunnen beschadigen, die veel waard zijn. Hij vertelt hoe zijn vader vervolgens de verzamelde producten mee naar huis nam en die tijdelijk daar opsloeg, om die vervolgens te verkopen op de markt van Tutu. Verzoeker ging nooit eerder mee naar die markt.

Verzoekers beschrijving van dit oogstproces is werkelijk treffend. Indien hem hierover een vraag was gesteld, had hij een zeer sterk bewijs kunnen bieden van het feit dat hij wel degelijk nauw bij deze landbouwactiviteiten betrokken is geweest - al heeft hij er zelf nooit aan deelgenomen, en heeft hij dus geen kennis over de technische details.

Verzoeker gaf ook blijk van andere kennis van de landbouwprocessen zoals hij die kon waarnemen, en waarvan in de bestreden beslissing onterecht wordt gesteld dat deze niet correct zou zijn. Wanneer verzoeker stelde dat zijn vader na de winter planten begon te kweken, bedoelde hij dat hij op de velden begon te werken. "Kweken" is hier niet equivalent aan "planten", maar aan allerlei werk met de planten die hij cultiveerde. Verzoeker weet wel degelijk dat de oogst van papaver na de winterperiode gebeurde. Deze vraag werd hem evenwel niet gesteld.

Verzoeker kent duidelijk de concepten "biswah" en "jerib", en geeft zelfs de lokale uitspraak van de term "biswah" aan. Hij weet dat een jerib groter is dan een biswah. Dat hij aanvankelijk aangeeft dat een meterstok wordt gebruikt om het land te meten, hanteerde hij de term die hij hier in België heeft geleerd om oppervlakte aan te duiden, en verweest hij naar het voorwerp waarmee dit in zijn regio gedaan werd; hij verweest dus naar het voorwerp dat wordt gebruikt om het land te meten.

Waar verwerende partij een tegenstrijdigheid ontwaart wanneer verzoeker zegt dat "er niet zo veel werk te doen is" terwijl hij verklaarde dat zijn vader werkers inhuurde, is in feite sprake van een interpretatiefout: verzoeker gaf als verklaring voor het feit dat hij zelf niet vaak op de velden moest werken dat de volwassenen het werk op de velden doen en er daarom niet veel werk meer is. De totale hoeveelheid werk is inderdaad enorm, reden waarom zijn vader werkers inschakelt; er is niet veel werk op de velden voor de kinderen. Dit strookt met al zijn andere verklaringen.

Dat verzoeker niet weet hoe hoog de taks was die zijn vader aan de taliban betaalde, vindt verzoekende partij in het licht van zijn profiel niet meer dan normaal. Het feit dat verwerende partij dit merkwaardig vindt, toont aan dat zij de lat voor verzoeker te hoog legt.

De vele contradicties en onwaarschijnlijkheden die in de bestreden beslissing worden aangehaald, dienen dus sterk genuanceerd te worden. Een aantal ervan zijn werkelijk onterecht; andere vinden een verklaringen in verzoekers profiel en omgeving. Bovendien stelt verzoekende partij vast dat op een aantal belangrijke zaken niet werd doorgevraagd. Het staat nochtans vast dat verzoekers profiel bijzonder concrete, gerichte vragen vereist om hem in staat te stellen te tonen wat hij kent.

In het licht van deze talrijke opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat verzoekers kennis over het leven in een landbouwfamilie - met vee en gronden - helemaal niet zo lacunair is als de bestreden beslissing doet uitschijnen. De kennis waarvan hij blijk gaf strookt volkomen met zijn profiel, en is wat verwacht kan worden van een jongen met zijn leeftijd en capaciteiten in zijn regio van herkomst. Bovendien blijkt verzoeker wel degelijk meer te weten dan tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer hem de juiste vragen gesteld worden.

Het is dan ook ten onrechte dat verwerende partij verzoekers profiel als herder en landbouwerszoon, en op basis daarvan zijn regio van herkomst, in twijfel trekt."

Vervolgens gaat verzoeker in op de kennis die hij wel tentoonspreidde inzake zijn dorp. In dit kader doet hij gelden:

"Wat betreft verzoekers kennis van de regio dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk blijk geeft van kennis van deze regio, in een mate die van iemand met zijn profiel verwacht kan worden. Zo benoemt hij de subdorpen van zijn eigen dorp (nota's CGVS, p. 4), en de dorpen rondom (nota's CGVS, p. 5). Hij situeert bovendien zowel deze omliggende dorpen als de grote weg ten opzichte van zijn dorp:

(...)

De protection officer vergiste zich toen hij verzoeker confronteerde met de zogenaamd foutieve situering van de omliggende dorpen: Garai ligt inderdaad in de richting van zonsondergang (het Westen), en Joka in de richting van zonsopgang (het Oosten) (zie stuk 6). Verzoeker werd hierdoor erg in de war gebracht tijdens het persoonlijk onderhoud. Zoals aangegeven door zijn logopediste is hij er erg gevoelig voor wanneer hij wordt geconfronteerd met zijn eigen tekortschieten. Ook de suggestie dat verzoeker een kaart van zijn regio zou hebben bekeken, wordt door verzoeker terecht als absurd afgedaan gezien hij analfabeet is en geen enkel ruimtelijk inzicht heeft, en een kaart hem dus niets zegt. Wanneer een aantal diepgaandere vragen worden gesteld over de wegen in zijn huurt en zijn antwoorden (onterecht) in twijfel worden getrokken, houdt verzoeker zijn antwoord vol:

(...)

Een nazicht op de kaart toont aan dat verzoekers antwoord klopt (cf. stuk 8). Hij toont door middel van zijn antwoorden bovendien aan dat hij de wegen in zijn buurt goed kent en bovendien weet hoe de omliggende regio's aan elkaar verbonden zijn. Dit is een belangrijk element ter bevestiging dat hij effectief van die regio afkomstig is.

Verzoeker is bovendien heel consequent én correct in de situering van de omliggende dorpen en regio's ten opzichte van zijn dorp. Ook elders in het interview kwam dit aan bod en gaf hij correct antwoord:

(...)

Dat hij Sarwar Bagh niet kent, is normaal nu dit dorp niet in de nabije omgeving van zijn dorp ligt, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt beweerd. Sarwar Bagh mag dan in vogelvlucht niet zo ver van verzoekers dorp liggen, maar het ligt aan de andere kant van een aantal bergtoppen van meer dan 2500 m hoog, en er loopt geen berijdbare weg tussen beide dorpen (stuk 7). Door deze natuurlijke hindernissen liggen de dorpen in de praktijk ver uit elkaar, wat verklaart dat verzoeker dit dorp niet kent.

Verzoeker vertelt ook dat de antenne in de regio werd vernietigd doordat die in brand werd gestoken (nota's CGVS, p. 7).

Wat betreft de aanwezigheid van de taliban in de regio, wijst verzoekende partij er vooreerst op dat verzoeker een heel aantal belangrijke talibanleiders in zijn directe omgeving heeft opgesomd (nota's CGVS, p. 6). Verwerende partij kan niet gevolgd worden wanneer zij verzoeker verwijt geen bijkomende informatie over deze personen te kunnen geven (van welke stam, regio of dorp ze afkomstig zijn) en te stellen dat meer informatie kan verwacht worden over een persoon die verzoeker spontaan vernoemt. Hiermee legt verwerende partij de lat werkelijk te hoog. Dat verzoeker over de talibanleiders van zijn regio kan benoemen, en over een van hen kan vertellen dat het een strenge persoon was die verantwoordelijk was voor arrestaties en aanslagen, en over een andere dat hij werd opgepakt door de arbaki in Tangi en vierenhalf of vijfjaar geleden in het districtscentrum werd doodgeschoten (nota's CGVS p. 13), getuigt voor iemand met zijn profiel van ruimschoots voldoende kennis.

Verwerende partij toont zich weerom zeer veeleisend wanneer zij het bijzonder merkwaardig acht dat verzoeker stelt dat zijn dorpsgenoten zich nooit verzet hebben tegen de taliban, terwijl uit informatie blijkt dat zijn dorpingen in 2012 - 2014 taliban uit hun dorp verdreven. Vooreerst moet deze informatie genuanceerd worden: uit de in het administratief dossier weergegeven informatie blijkt dat in verzoekers

dorp in 2012 een "shura" werd georganiseerd waarbij werd overlegd hoe men zich kon verzetten tegen de taliban. Toen de taliban vervolgens uit het districtscentrum (een eind verder) werd verjaagd, werd onder meer in verzoekers dorp een checkpoint geplaatst. Deze informatie wijst dus niet op een actieve strijd tegen de taliban in verzoekers dorp. Bovendien zijn deze gebeurtenissen 8 jaar geleden en was verzoeker toen dus amper 10 jaar oud. Bovendien antwoordde verzoeker op de vraag "Hebben de mensen van je dorp zich ooit verzet tegen de taliban?": "Nee dat durven ze niet." (nota's CGVS p. 7) Verzoeker heeft dus nooit uitdrukkelijk gezegd dat zijn dorpingen zich nooit verzet hebben tegen de taliban. Hij spreekt over zijn eigen ervaring: de dorpingen verzetten zich niet tegen de taliban, daarvoor was men te bang, al was men niet blij met hun aanwezigheid; zo herinnert hij zich de situatie. Waar verwerende partij beweert dat verzoekers verklaringen omtrent de rekrutering door de taliban in zijn regio niet overeenkomt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dient te worden gewezen op het rapport van UNHCR "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van 19 april 2016, dat de aannemelijkheid van verzoekers verklaringen over zijn ontvoering en gedwongen rekrutering door de taliban wel degelijk bevestigt:

(...)

Verzoeker is afkomstig uit een regio waar de taliban actief strijd voert en voet aan de grond tracht te krijgen, en in zijn dorp oefenen ze ook effectief controle uit, zo blijkt uit zijn verklaringen dat zijn vader voor zijn landbouwactiviteiten een belasting aan de taliban diende te betalen.

Gezien zijn situatie en in het licht van de informatie uit het rapport van UNHCR kan dus niet gesteld worden dat zijn verklaringen omtrent zijn rekrutering in strijd zijn met de objectieve informatie, zodat dit zijn geloofwaardigheid niet kan ondermijnen.

Tot slot wenst verzoekende partij nog te wijzen op de belangrijke informatie die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft kunnen verschaffen over belangrijke incidenten die zich de voorbije jaren in zijn regio van herkomst hebben voorgedaan:

(...)"

Verzoeker concludeert:

"Er dient te worden geconcludeerd dat de argumenten aangehaald in de bestreden beslissing op basis waarvan verzoekers afkomst uit het district Hesarak, provincie Nangarhar, in twijfel worden getrokken, sterk genuanceerd moeten worden en grotendeels onterecht zijn.

Op basis van de duidingen aangevoerd in huidig verzoekschrift, vraagt verzoekende partij Uw Raad vast te stellen dat er ruim onvoldoende redenen zijn om aan verzoekers verklaarde herkomst uit Hesarak te twijfelen, en dat hij deze wel degelijk aannemelijk maakt.

Hiermee valt het motief dat verwerende partij aanhaalt om verzoekers asielrelaas als ongeloofwaardig te bestempelen, weg.

Verzoekende partij vraagt Uw Raad dan ook in eerste instantie om kennis te nemen van verzoekers verklaringen over de door hem ondergane vervolgingen, en vast te stellen dat deze uitgebreid en gedetailleerd zijn en hij de gebeurtenissen bovendien vrij precies in de regio weet te situeren. Bovendien situeren de gebeurtenissen zich in een regio die effectief sterk door de taliban gedomineerd wordt, hetgeen zijn relaas bijkomende ondersteunt. Zoals hierboven vastgesteld, is gedwongen rekrutering van jongens wel degelijk een door de taliban gehanteerde praktijk, en is verzoeker relaas dan ook niet strijdig met de objectieve informatie.

Deze elementen verantwoorden dat wat betreft verzoeker toepassing wordt gemaakt van het voordeel van de twijfel, nu aan alle in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet vastgestelde voorwaarden is voldaan. Bovendien is het, conform de voornoemde UNHCR-richtlijnen, gepast om in verzoekers geval een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel te maken.

Dit leidt tot de vaststelling dat verzoeker eerder het voorwerp uitmaakte van vervolging door de taliban, en dit conform artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet een duidelijke aanwijzing dat zijn vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verzoeker dient dan ook het statuut van vluchteling te worden toegekend, op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Minstens dient te worden vastgesteld dat verzoeker maar zeer beperkt bevraagd werd over zijn asielrelaas, en dat verwerende partij geen enkele evaluatie van deze verklaringen gemaakt heeft, en moet de bestreden beslissing worden teruggestuurd naar het CGVS, opdat zij een grondige evaluatie van verzoekers verklaringen zou maken en hem indien nodig opnieuw zou bevragen over deze gebeurtenissen.

Indien Uw Raad van mening is dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van het vluchtelingenstatuut, dient te worden vastgesteld dat hij minstens zijn herkomst van het district Hesarak in de provincie Nangarhar aannemelijk maakt.

In het rapport EASO, Country- Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis, juni 2019°, geeft EASO aan dat op basis van relevante indicatoren dient te worden geconstateerd dat het willekeurig geweld in de provincie Nangarhar momenteel een dermate hoog niveau bereikt dat ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger in geval van terugkeer naar die provincie een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon door zijn louter aanwezigheid in deze provincie.

In de arresten n° 227 621, 227 622, 227 623 en 227 624 van 21 oktober 2019 heeft Uw Raad zich aangesloten bij deze analyse van EASO met betrekking tot de provincie Nangarhar.

Er moet dan ook worden geconcludeerd dat verzoeker minstens in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4. § 2, c) Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Rapport PMS Libre de Namur 2, « Bilan Intellectuel », 25/03/2020

4. Bilan Logopédique door mevrouw M. G. (...) d.d. 24/03/2020

5. "Module 8: La météorisation", (...)

6. Kaart OCHA

7. Kaart Mapcarta met hoogtemeters

8. Kaarten Mapcarta met wegen".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoeker voert in dit kader, dit aan de hand van de reeds eerder neergelegde attesten van het PMS en van het centrum MENA Les Hirondelles, vooreerst een uitgebreid betoog omtrent zijn gebrek aan scholing, zijn intellectuele capaciteiten en zijn mentale leeftijd. Hij doet daarbij gelden dat zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn doordat met deze elementen onvoldoende rekening werd gehouden en doordat er geen bijkomende steunmaatregelen werden genomen.

Dient echter te worden vastgesteld dat inzake het voorgaande, dat reeds uitgebreid door verzoekers advocaat en per e-mail onder de aandacht werd gebracht van het CGVS, in de bestreden beslissing terecht wordt aangegeven:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

(...)

De opmerkingen van je advocate aan het einde van je persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 16), haar brieven en de analyses van Les Hirondelles en van het PMS liggen allen in dezelfde lijn. Ze geven aan dat je kampt met leer en concentratieproblemen op school. Bij gebrek aan een voorgaande scholing heb je moeite met het schoolritme en je begeven in situaties die niet kent en zijn bepaalde concepten je onbekend. Zo heb je geen besef van enige tijdsaanduiding, ken je de begrippen links en rechts niet, kan

je de klok niet lezen en heb je enkel een besef van het hier en nu. Naast een gebrekkige kennis van geschreven en gesproken Frans zou je ook begripsproblemen hebben in je eigen moedertaal. Het PMS stelt tevens nog vast dat je een eerder laag IQ hebt en dat je cognitieve vaardigheden onderontwikkeld zijn voor je leeftijd. Je advocate stelt verder aan dat je onvermogen om de regels van cricket uit te leggen aantoonde in welke mate je incapabel bent om zelfs zaken die tot je leefwereld behoren in woorden om te zetten en over te brengen aan buitenstaanders. Je advocate besluit dat je nog veel minder dan een 'gemiddelde' minderjarige van je leeftijd in staat om zijn verleden te situeren in tijd en ruimte, en om zelfs over zaken die tot je onmiddellijke leefwereld behoren te vertellen. Bovendien meent je advocate dat het waarschijnlijk is dat je niet steeds aangegeven hebt wanneer je het antwoord op een vraag schuldig moest blijven en zou je in dergelijke gevallen een antwoord verzonnen hebben.

Er moet evenwel benadrukt worden dat de aan jou gestelde vragen aangepast werden aan je leeftijd, aangegeven scholingsgraad en maturiteit en dat werd hier ook rekening mee gehouden bij de interpretatie van je antwoorden. Bovendien sloten de gestelde vragen zeer nauw aan bij je eigen leefwereld in Afghanistan. Zelfs indien aangenomen kan worden dat je een lager IQ hebt en onderontwikkelde cognitieve vaardigheden dan nog moet er benadrukt worden dat je aannemelijk moet kunnen vertellen over je dagelijks leven in Afghanistan. Dat je daar niet toe in staat zou zijn kan overigens niet uit je interview bij de DVZ of je persoonlijk onderhoud op het CGVS afgeleid worden. Zo valt het op dat je bij de DVZ je reisweg tot België zeer gedetailleerd kan weergeven. Je kon er niet alleen de landen maar ook de steden en de tijd die je er doorbracht vermelden (DVZ verklaringen vraag 32). Dat je je reisweg doorheen onbekende landen in je geheugen kan opslaan maar niet de dagdagelijkse activiteiten van jou en je ouders kan niet aanvaard worden. Evenzo is het veelzeggend dat je wel in staat bent incidenten die jaren geleden elders in Hesarak gebeurden aan te halen terwijl je die kennis enkel verworven zou hebben door de gesprekken van de ouderen voor de moskee op te vangen (CGVS, p.13,14,15). Dat je dergelijke kennis die je enkel hebt gehoord kan reproduceren doet de these dat je niet in staat zou zijn eenvoudige vragen over je eigen leefwereld te beantwoorden geheel in vraag stellen. Wat betreft de opmerking dat je begripsproblemen in je eigen moedertaal zou hebben dient erop gewezen te worden dat deze problemen niet tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud vastgesteld kon worden, noch gaven jij, je voogd of je advocaat tijdens het onderhoud aan dat er dergelijke problemen zich zouden voordoen. Evenzo moet vastgesteld worden dat de these dat je bepaalde antwoorden zou verzonnen hebben nergens blijkt uit het persoonlijk onderhoud waarbij juist jouw gebrek aan kennis sterk op de voorgrond werd geplaatst. Het is overigens slechts een hypothese die je advocate formuleert zonder dat ze haar bewering concretiseert. Gezien bovenstaande vaststellingen kunnen de opmerkingen aangaande je mentale capaciteiten de appreciatie dat je, rekening houdend met je leeftijd, scholingsgraad en maturiteitsniveau, onvoldoende aannemelijk kan maken dat je van Hesarak afkomstig bent ongewijzigd."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Vooreerst kan in het kader van het voorgaande worden opgemerkt dat de gedane vaststellingen in de betreffende attesten integraal zijn gebaseerd op verzoekers houding, gedragingen en verklaringen in België. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat verzoeker zich, met het oogmerk op zijn verzoek om internationale bescherming, gedurende de afname van bepaalde testen en ten overstaan van de opstellers van deze attesten, dommer heeft voorgedaan dan hij is. Voorts blijkt uit deze attesten dat minstens een aantal van de gedane vaststellingen hierin werden beïnvloed door of te wijten zijn aan het gebrek aan scholing van verzoeker, het gegeven dat hij enkel zijn eigen taal spreekt en het feit dat hij, omwille van de taalbarrière en het gegeven dat hij door zijn gebrek aan voorgaande schoolervaring, het Frans onvoldoende machtig is. Dit blijkt ook uit hetgeen aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd opgemerkt bij het CGVS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.16). Dat verzoeker, onder meer omwille van zijn gebrek aan scholing, dermate zwakbegaafd zou zijn als hij voorhoudt, en dit in zulke mate dat hij zaken niet zou begrijpen en/of verwoorden, dat hij zichzelf en gebeurtenissen in het geheel niet zou kunnen situeren in tijd en ruimte en dat van hem zelfs niet zou mogen verwacht dat hij zou kunnen antwoorden op de meest eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn directe leefwereld en leefomgeving, kan uit deze attesten dus niet zonder meer worden afgeleid.

Daarenboven kan dit laatste, nu er in het dossier tal van elementen aanwezig zijn die duidelijk wijzen op het tegendeel, in het geheel niet worden aangenomen.

Vooreerst kan in dit kader worden gewezen op het gegeven dat verzoeker in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, alwaar hij werd bijgestaan door zijn voogd, zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure konden bemoeilijken. Verder gaf verzoeker in de vragenlijst aan dat hij, benevens de aangehaalde problemen en vrees, in zijn land van herkomst geen andere problemen (met de overheid, met andere burgers of van algemene aard) kende en gaf hij ook in dit kader niet aan dat hij aldaar ook

maar enigszins zou zijn gehinderd door zijn vermeende verstandelijke beperking (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.7.). Ook verzoekers voogd gaf in deze vragenlijst aan niets toe te voegen te hebben en maakte geen melding van de voormelde problemen in hoofde van verzoeker (*ibid.*, nr.3.8.). Daarenboven kon verzoeker bij de DVZ een gedetailleerd en coherent relaas doen van zijn reisweg en bleek hij in dit kader in staat om aan te geven doorheen welke lande hij achtereenvolgens naar België reisde, in welke steden hij daarbij verbleef en hoelang hij op de betreffende plaatsen verbleef (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32). Waar verzoeker *post factum* laat uitschijnen dat hij de steden niet uitdrukkelijk zou hebben genoemd doch, omdat hij zich deze niet herinnerde, enkel zou hebben aangegeven dat het de hoofdsteden van de betreffende landen betrof, dient te worden vastgesteld dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. In dit geval kan immers worden aangenomen dat dit ook op zulke wijze bij de DVZ zou zijn genoteerd. Op basis van verzoekers verklaringen zoals genoteerd bij de DVZ, dient aldus te worden aangenomen dat verzoeker de steden in kwestie weldegelijk heeft genoemd. Hoe dan ook laat verzoeker hiermee de vaststelling onverlet dat hij bij de DVZ minstens de vele landen kon noemen doorheen dewelke hij achtereenvolgens zou hebben gereisd en waarin hij achtereenvolgens verbleef. Dit ontkracht weldegelijk de vaststelling dat hij zich niet zou kunnen situeren in ruimte en tijd. Deze vaststelling wordt overigens nog versterkt doordat verzoeker ook geruime tijd later, tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, aangaf dat hij nog steeds de landen kon noemen doorheen dewelke hij reisde (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5). Dat de tijdsperiodes die verzoeker noemde bij de DVZ slechts een schatting zouden zijn geweest, betreft eveneens een blote en ongefundeerde bewering die niet de minste steun vindt in de verklaring van de DVZ. Uit de verklaringen die verzoeker aldaar aflegde, blijkt weldegelijk duidelijk dat verzoeker het nodige tijdsbesef tentoonspreidde wanneer hij een overzicht gaf van zijn reisweg en dat hij daarbij spontaan verschillende tijdsaanduidingen hanteerde. Verzoeker verklaarde bij de DVZ, gevraagd naar zijn plannen in België, daarenboven dat hij alhier graag wilde studeren (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.28). Meer in het algemeen, blijkt uit de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ, de verklaring van de DVZ en de aldaar ingevulde vragenlijst voorts duidelijk dat aldaar geen sprake was van communicatieproblemen of begripsproblemen in hoofde van verzoeker. Verzoeker ondertekende de voormelde stukken daarenboven uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bovendien gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan (en bleek hij zich aldaar aldus te herinneren) dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen en dat hij er alle elementen kon aanhalen die hadden geleid tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3).

Verzoeker gaf bij het CGVS verder aan dat hij wist waarvoor hij daar was. Hij werd er bijgestaan door zowel zijn advocaat als zijn voogd. Geen van hen formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Evenmin preciseerde één van hen bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker over dusdanig beperkte cognitieve en intellectuele vermogens zou hebben beschikt dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij het persoonlijk onderhoud op een gedegen wijze zou volbrengen en dat van hem in dit kader geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Verzoeker gaf daarenboven aan de tolk te begrijpen en er werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffend de tolk of andere – diende te melden (*ibid.*, p.1-2). Wanneer aan verzoeker een uitgebreide uitleg werd gedaan omtrent het verloop van het persoonlijk onderhoud, de rol van de verschillende aanwezigen, de medewerkingsplicht en hetgeen er van hem werd verwacht, bleek verzoeker deze uitleg te hebben begrepen, maakte hij van het voorgaande nergens enige melding en gaf hij aan geen opmerkingen te hebben (*ibid.*, p.3). Verzoeker verklaarde gedurende het verdere verloop van het persoonlijk onderhoud verder dat hij in zijn land van herkomst soms inkopen ging doen, hetgeen bezwaarlijk met zijn heden voorgehouden zwakbegaafde profiel kan worden gerijmd (*ibid.*, p.11). Daarenboven blijkt dat verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd omtrent de geografie van zijn regio van herkomst, spontaan begrippen hanteerde zoals linkerkant, voorkant, rechterkant en achterkant en zaken situeerde aan de hand van de stand van de zon (*ibid.*, p.12). Verder bleek verzoeker te kunnen verhalen over gebeurtenissen en gevechten van de taliban louter op basis van hetgeen hierover geruime tijd geleden in zijn dorp werd verteld en bleek hij dit te hebben onthouden (*ibid.*, p.13-15). Meer in het algemeen, blijkt ook duidelijk uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op normale wijze is verlopen en kunnen hier geen noemenswaardige communicatieproblemen of begripsproblemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit het loutere gegeven dat verzoeker enkele malen naast de kwestie antwoordde en dat daarom een aantal vragen moesten worden herhaald, kan het tegendeel geenszins worden afgeleid. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gesprek aldaar op vlotte wijze is verlopen, dat verzoeker de gestelde vragen doorgaans begreep en dat hij bij machte was om hierop een antwoord te formuleren. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd er weliswaar melding gemaakt van het gegeven dat men in hoofde van verzoeker bijzonder onderwijs overwoog, doch daarbij werd uitdrukkelijk aangegeven dat

men dit koppelde aan het gebrek aan voorgaande schoolervaring en aan leer- en concentratieproblemen en werd er geen verdere, concrete duiding verstrekt omtrent de eventuele impact die dit had op verzoekers persoonlijk onderhoud en verzoek om internationale bescherming (*ibid.*, p.16).

Een ander, bijzonder frappant element dat afbreuk doet aan verzoekers voorgehouden, ongeletterde en uiterst zwakbegaafde profiel, is het Facebookprofiel van verzoeker, zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Verzoeker kon dit profiel zelf tonen op zijn telefoon bij het CGVS. Bovendien gaf hij aan dat hij erin zou zijn geslaagd om dit Facebookprofiel te gebruiken om, dit na identificatie van en contactopname met de smokkelaar via Facebook-ID, het telefoonnummer van zijn ouders te bekomen (*ibid.*, p.15). Verder blijkt uit de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat verzoeker niet enkel een Facebookprofiel heeft, doch dat hij tevens erg actief is op dit profiel. Zo voert hij op dit profiel updates uit van zijn profielfoto, geef hij hierop aan naar waar hij verhuisd is en updatet hij hierop zijn werkervaring. Tevens blijkt uit deze informatie dat verzoeker een veelheid aan berichten en reacties ontvangt vanwege zijn Facebookvrienden, en dit zelfs in het Engels. Eveneens blijkt hieruit dat hij op deze berichten en reacties reageert. Dit alles kan bezwaarlijk worden gerijmd met verzoekers voorgehouden ongeletterde en zwakbegaafde profiel.

Op basis van het geheel van de voormelde vaststellingen, dient te worden besloten dat verzoeker een beter begrips- en communicatievermogen heeft, zich beter kan uitdrukken, zich beter in tijd en ruimte kan situeren en minder zwakbegaafd is dan hij, mede aan de hand van de voorgelegde attesten, tracht te laten uitschijnen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in zulke mate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens dusdanig zouden zijn aangetast dat dit zijn deelname aan de procedure internationale bescherming zou hebben verhinderd of onmogelijk gemaakt en dat van hem in dit kader geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht.

Ook verzoeker zelf vestigt in het voorliggende verzoekschrift overigens de aandacht op het gegeven dat hij kennelijk wel degelijk het nodige ruimtelijke en tijdelijke inzicht vertoont, waar hij expliciet de aandacht vestigt op het gegeven dat hij weldegelijk enige kennis van zijn regio tentoonspreidde, dat hij de subdorpen en (een aantal van de) omliggende dorpen van zijn dorp kon benoemen, dat hij zowel deze omliggende dorpen als de grote weg kon situeren ten opzichte van zijn dorp, dat hij aantoonde dat hij de wegen in de buurt goed kende en dat hij wist hoe de omliggende regio's aan elkaar waren verbonden, alsmede waar hij benadrukt dat hij kon verhalen over de belangrijke incidenten die zich de voorbije jaren in zijn regio van herkomst hebben voorgedaan.

Zelfs indien in weerwil van het voorgaande aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker toch een laag IQ heeft en over onderontwikkelde cognitieve vaardigheden beschikt, dan nog dient overigens te worden opgemerkt dat dit er niet aan in de weg staat dat van hem mocht worden verwacht dat hij zijn profiel in en afkomst van zijn land en regio van herkomst aannemelijk zou kunnen maken aan de hand van het afleggen van doorleefde, spontane en toch enigszins gedetailleerde, coherente en geloofwaardige verklaringen omtrent zijn dagdagelijkse bezigheden en zijn directe leefwereld en leefomgeving aldaar. In dit licht mocht van verzoeker, ook rekening houdend met zijn leeftijd en zijn aangevoerde scholingsgraad en maturiteitsniveau, worden verwacht dat hij zijn levensloop en activiteiten in en herkomst van Hesarak aannemelijk zou kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een antwoord op de bij het CGVS aan hem gestelde, eenvoudige en elementaire vragen over zijn leefwereld, leefomgeving, achtergrond, situatie en problemen. Ook van een persoon met verzoekers voorgehouden profiel mag namelijk worden verwacht dat deze in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn levensloop en achtergrond en inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

In het kader van het voormelde, moet bovendien worden opgemerkt dat verzoeker, net als eerder bij het CGVS, opnieuw nalaat om ter zake enige verdere concrete duiding te verschaffen. Hij vergenoegt zich ertoe te wijzen op zijn aangevoerde zwakbegaafdheid, zonder daarbij te concretiseren of aan te tonen dat, waar of op welke wijze deze zijn antwoorden precies zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Hij beperkt zich immers tot het poneren van een aantal algemeenheden waar hij verweerder verwijt dat aan zijn profiel niet het passende belang werd gehecht, dat hij niet in staat is om op dezelfde wijze als zijn leeftijdsgenoten te vertellen over zijn leefomgeving, dat de verwachtingen met betrekking tot zijn verklaringen moeten worden bijgesteld en aangepast en dat zijn cognitieve achterstand significant is en een ander licht werpt op zijn leefwereld en de wijze waarop hij deze beleefde.

Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Lajgar, gelegen in het district Hesarak in de provincie Nagharhar. Hij stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land en deze regio omwille van problemen met de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze inzake de elementen afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht en in het kader van het voorgaande voorts rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze elementen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Dient in het licht van het voorgaande vooreerst te worden opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op ernstige wijze wordt ondergraven doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zelfs zijn meest naaste familieleden. Bij de DVZ verklaarde verzoeker immers duidelijk over drie zussen te beschikken verstrekke hij hun namen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.17). Bij

het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij slechts twee zussen had (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3).

Verzoeker legde daarenboven meermaals incoherente verklaringen af omtrent de contacten die hij nog onderhoudt met zijn ouders in Afghanistan en paste zijn verklaringen dienaangaande aan naargelang de vraagstelling. Zo beweerde hij bij het CGVS initieel eenduidig dat hij zijn ouders niet kon bellen en dat zij steeds hem opbelden (*ibid.*, p.3). Later tijdens het persoonlijk onderhoud, gaf hij echter aan dat hij zijn ouders wel kon opbellen en dat hij hun telefoonnummer heeft (*ibid.*, p.5). Wanneer hem aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar documenten, liet hij echter opnieuw uitschijnen dat hij zijn ouders niet kon bellen omdat er vaak netwerkproblemen waren in zijn regio van herkomst (*ibid.*, p.15). Dit klemte overigens nog des te meer nu verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de wijze waarop hij vanuit België opnieuw in contact zou zijn gekomen met zijn ouders. Hoewel hij bij de DVZ duidelijk aangaf dat hij (de naam van) de smokkelaar in kwestie niet kende (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.31), beweerde hij bij het CGVS immers dat hij het telefoonnummer van zijn ouders zou hebben bekomen nadat hij deze smokkelaar via Facebook-ID kon contacteren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.15).

Ook ter verklaring van zijn gebrek aan scholing en inzake de vraag of er in zijn regio van herkomst al dan niet scholen waren gelegen, legde verzoeker meermaals en kennelijk tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien gaf hij in dit kader blijk van een verregaande onwetendheid. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij analfabeet was en legde hij uit dat hij in Afghanistan niet naar school ging "*omdat er bij ons geen school was*". Tevens gaf hij aan dat er geen madrasa was en dat hij niet kon lezen en schrijven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bij het CGVS verklaarde verzoeker initieel dat er in zijn regio van herkomst weldegelijk scholen waren doch dat de kinderen niet naar school konden omdat de taliban deze scholen als schuilplaats gebruikten. Op de vraag of de kinderen wanneer hij zelf klein was naar school konden, kon verzoeker geen antwoord formuleren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Later tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde verzoeker dan weer dat de kinderen in zijn dorp tot het achtste jaar naar school konden gaan. Daarna moesten ze elders naar school gaan. Waar dit was, kon verzoeker, hoewel mocht worden verwacht dat hij hiervan als dorpeling op de hoogte zou zijn, vervolgens niet preciseren (*ibid.*, p.6).

Verzoeker verklaarde initieel verder dat zijn enige taken en activiteiten in zijn land en regio van herkomst eruit bestonden in te staan voor het laten grazen van de koeien (*ibid.*, p.3-4). Verweerder oordeelt in de bestreden beslissing, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden zwakbegaafdheid, echter met recht dat dit, gelet op de Afghaanse context, de overige activiteiten en aspecten eigen aan het landbouwersbestaan dat zijn gezin zou hebben geleid en het toekomstplan dat zijn ouders voor hem voor ogen hadden, niet aannemelijk is. Ook indien verzoeker dermate zwakbegaafd zou zijn als hij voorhoudt en indien zijn ouders hiermee rekening hielden, kon bovendien worden verwacht dat verzoeker bij machte was om de nodige manuele arbeid te verrichten en dat hij bij zowel andere aspecten van de verzorging van het vee als de landbouwersactiviteiten van zijn ouders zou zijn betrokken. Er kan worden aangenomen dat ook verzoeker in staat was tot bijvoorbeeld het helpen bij het vervoeren, het slachten, het melken en de basisverzorging van de koeien en het uitmesten en schoonmaken van de stallen. Eveneens kan worden aangenomen dat hij toch enigszins zou zijn ingezet bij eenvoudige taken op de velden zoals het bewerken en plantklaar maken van de velden, het inzaaien en het oogsten van bepaalde gewassen en het vervoeren en verwerken van de opbrengst. Dit geldt nog des te meer nu zijn familie blijkens zijn terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing voor hem een landbouwersbestaan op het oog had. Dat verzoeker minstens een aantal bijkomende taken had en weldegelijk een aantal activiteiten voerde op het land, blijkt daarenboven duidelijk uit zowel het voorgaande als hetgeen hij zelf aangeeft en bevestigt in het verzoekschrift. Reeds hoger werd aangehaald dat verzoeker inkopen deed. Bovendien benadrukt verzoeker in het verzoekschrift zelf dat hij ook op de velden werd ingezet en aldaar taken kreeg zoals de planten water geven en het verwijderen van onkruid en andere planten. Eveneens geeft hij in het verzoekschrift aan dat de jongens tijdens de oogst hielpen door voedsel naar de velden te brengen en door de oogst met muilezels weg te voeren.

Nog los van de vraag naar de geloofwaardigheid van verzoekers bijzonder beperkte takenpakket, kon gelet op de verklaringen van verzoeker hoe dan ook en zelfs nog des te meer worden verwacht dat hij over het hoofdaspect van zijn dagdagelijkse leven, met name zijn vee, gedegen verklaringen zou kunnen afleggen en dat hij in dit kader de nodige kennis tentoon zou spreiden over de (verzorging van de) koeien waarvoor hij instond. Verzoeker bleef hier echter manifest in gebreke.

Zo bleek hij, dit in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen in het verzoekschrift, in het geheel niet te weten hoelang de zwangerschap van een koe duurt en in welk seizoen koeien bevallen en wordt in dit kader in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook ontwijk je de vraag hoelang een koe zwanger is door te zeggen dat het een taboe is en dat je daarover als man niet spreekt, om uiteindelijk toe te geven dat je het niet weet (CGVS, p. 10). Gepeild naar het moment waarop een koe bevalt, is het opmerkelijk dat je enerzijds zegt dat dat de elfde of de twaalfde maand van het jaar gebeurde, maar dat je gevraagd naar het seizoen slechts kan zeggen dat het na de winter was. Dit houdt overigens geen steek gezien de elfde en de twaalfde maand van de Afghaanse kalender de twee laatste maanden van de winter betreffen. Je voegt er aan toe en dat je slechts op de hoogte bent van de zomer en de winter en dat je niet zo goed op de hoogte bent over de seizoenen. Dat je als landbouwerszoon, gelet op het belang van de seizoenen voor landbouw, niet op de hoogte zou zijn over de seizoenen is bovendien merkwaardig.”

Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en hieruit blijkt weldegelijk duidelijk dat hij, ondanks dat dit in acht genomen dat het zijn taak zou zijn geweest om de koeien te laten grazen van hem mocht worden verwacht, in het geheel niet wist hoelang een koe zwanger is en wanneer een koe bevalt. Dat hij geen tijdsbesef zou hebben, onder meer omwille van zijn profiel en omwille van het (overigens niet gestaafde) gegeven dat de tijdsbeleving in Afghanistan anders is en geschiedt op basis van de seizoenen, kan daarbij gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen niet worden aangenomen. Hoe dan ook verklaart verzoeker hiermee niet dat en waarom hij de zwangerschap en bevalling van een koe evenmin correct kon situeren aan de hand van de seizoenen en in dit kader foutieve verklaringen aflegde omtrent de wintermaanden.

Verzoeker bleek in het kader van het voorgaande daarenboven evenmin op de hoogte van nog een aantal andere gegevens. Zo wist hij, hoewel dit gelet op zijn voorgehouden activiteiten van hem mocht worden verwacht, niet hoelang koeien na de bevalling melk geven. Wanneer een kalfje koe wordt, wist hij evenmin. Ook kon hij niet aangeven hoe oud koeien worden (*ibid.*, p.10-11). Zelfs indien er (een aantal van de) kalfjes en koeien werden verkocht, kon worden verwacht dat verzoeker omtrent dergelijke zaken op de hoogte zou zijn, al was het maar via zijn ouders. Overigens blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen van verzoeker in de bestreden beslissing in dit kader eveneens dat verzoeker niet op de hoogte bleek van de prijs van een kalfje. Dat zijn vader hem dit nooit zou hebben verteld of dat hij dit nooit zou hebben opgevangen is in acht genomen dat zijn familie voor hem een landbouwersbestaan in gedachten had en mede gelet op het gegeven dat verzoeker wel werd vertrouwd met geld en inkopen mocht doen, niet geloofwaardig.

Verzoeker legde, hoewel hij dit in het voorliggende verzoekschrift eenvoudigweg tracht te ontkennen, voorts weldegelijk incoherente verklaringen af omtrent hetgeen er gebeurde met de melk die hun koeien opbrachten. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Zo geef je aan dat je moeder de koeien melkte (CGVS, p. 4). Ietwat merkwaardig is het dat je in eerste instantie aangeeft dat jullie een deel van de melk verkochten om vlak daarna te zeggen dat jullie de melk weggaven (CGVS, p. 10).”

Verzoeker legde daarenboven uitermate vage, bevreemdende, ontwijkende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af en wijzigde meermaals zijn verklaringen wanneer hij werd ondervraagd over hetgeen er gebeurde wanneer er een koe ziek was. Initieel verklaarde hij eenvoudigweg dat zij nooit een zieke koe hadden gehad en voegde hij spontaan toe: *“er was geen dierenarts of zo”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.11). Wanneer aan verzoeker werd gevraagd wat er gebeurde als een koe bijvoorbeeld te veel rishka at, bleek hij dit, hoewel dit gelet op zijn takenpakket van hem mocht worden verwacht, verder in het geheel niet te weten (*ibid.*, p.11). Slechts nadat de interviewer hem uitdrukkelijk de informatie verschaftte dat hierdoor hun maag kon opzwellen, bevestigde verzoeker dit en gaf hij aan dat dan inderdaad hun maag opzwol en dat zij dan niet meer aten. Plots liet hij vervolgens, dit in weerwil van zijn eerder gezegden, uitschijnen dat zij weldegelijk zieke koeien hadden gehad doch dat zij dit dan oplosten door deze snel te verkopen aan de slager. Wanneer hij er, al dan niet terecht, op werd gewezen dat zulks niet logisch is, wijzigde hij zijn verklaringen opnieuw en beweerde hij dat zij de koe dan zelf slachtten (*ibid.*, p.11). Wanneer er vervolgens op werd gewezen dat de koeien ook genezen konden worden en de vraag werd gesteld of hij wist hoe, legde verzoeker andermaal verklaringen af die met zijn eerdere gezegden in strijd waren en beweerde hij dat er dierenartsen waren die met motorfietsen rond kwamen. Erop gewezen dat mensen op het platteland toch methodes moesten hebben om hun dieren te genezen, gaf verzoeker vervolgens vreemd genoeg en op ontwijkende wijze aan dat dit misschien zo was in of in de buurt van steden. Wanneer er nogmaals op werd gewezen dat mensen op het platteland toch methodes moesten hebben om hun dieren te genezen, beweerde verzoeker vervolgens, opnieuw op ontwijkende wijze, dat dit de

taak van zijn ouders was, dat hij hiervan niet op de hoogte was, dat er dierenartsen rond kwamen op scooters en dat ze geluk moesten hebben dat zij op tijd kwamen (*ibid.*, p.11-12). Zelfs indien zijn ouders instonden voor de genezing van de dieren, kon in dit kader worden verwacht dat verzoeker hierover via hen meer zou hebben vernomen of opgevangen. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan een loutere herhaling van een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee kan hij de voormelde vaststellingen niet ontkrachten.

Ook omtrent het landbouwersbestaan in het algemeen en de teelt en oogst van de gewassen door zijn ouders en in zijn regio van herkomst bleek verzoeker bovendien kennelijk onwetend. Gelet op zijn verklaringen dat zijn hoofdtaak eruit bestond om het vee te laten grazen in de omgeving en in de nabijheid van landbouwgronden, dat hij de zoon van een landbouwer was en dat ook zijn oom landbouwer was en mede in acht genomen dat hij, zoals reeds hoger werd aangegeven, naast het laten grazen van het vee ook belast werd met het doen van inkopen en het uitvoeren van taken zoals het water geven van de planten, het verwijderen van overtollige planten en onkruid en het vervoeren van voedsel en oogst, mocht van verzoeker, die overigens eveneens aangeeft in het verzoekschrift dat de producten mee naar huis werden genomen en daar tijdelijk door zijn vader werd opgeslagen alvorens deze werden verkocht, nochtans ook op dit vlak een uitgebreide kennis worden verwacht. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Zo zijn je verklaringen over de taken over wat je vader direct na de winter op de gronden deed bijzonder vaag en weinigzeggend (CGVS, p. 5,6). Je stelt dat hij direct na de winter planten begon te kweken. Meermaals aangespoord om uit te leggen wat hij dan precies deed en uitgenodigd om te vertellen welke planten hij kweekte en hoe, beperkt je antwoord zich tot het verklaren dat je vader wist dat de winter gedaan was en dat hij planten moest zaaien, maar reik je geen verdere informatie aan. Dat het de taak van je vader was, kan geenszins dit fnuikend gebrek aan kennis vergoelijken. Dat je slechts aangeeft dat je vader planten begon te kweken na de winter is bovendien des te frappanter gezien uit de aan het administratief toegevoegde informatie blijkt dat na de winter de papaveroogst plaatsvindt, waarvan je nochtans aangaf dat het een van de gewassen was die je vader kweekte (CGVS, p. 4). Dat je dan ook slechts verwijst naar het kweken van planten en niet naar het oogsten van papaver is opnieuw weinig geloofwaardig. (...) Dat jij, als landbouwerszoon die zijn dieren liet grazen in de buurt van landbouwgronden niet beter op de hoogte bent over het reilen en zeilen van de landbouw in je nabije omgeving ontsiert de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Te meer daar hij aangeeft dat alle activiteiten, inclusief de landbouwactiviteiten, in zijn regio werden gesitueerd in de tijd aan de hand van de seizoenen, voert hij ter weerlegging van de voormelde motieven immers niet één concreet en dienstig argument aan. Uit zijn verklaringen blijkt namelijk duidelijk en genoegzaam dat verzoeker zelf niet in staat was om zulks te doen. Aanvankelijk beperkte hij zich ertoe aan te geven dat er in de herfst plantjes moesten worden weggedaan en dat er moest worden geïrrigeerd. Wanneer er vervolgens werd gevraagd of zijn vader in de herfst moest planten of oogsten, ontweek verzoeker de vraag. Even verder gaf hij dan weer aan dat zijn vader direct na de winter begon te kweken. Bovendien preciseerde hij dat zijn vader dan wist dat de winter gedaan was en dat hij dan de planten moest zaaien (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5-6). Deze verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Uit deze verklaringen blijkt genoegzaam dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte bleek omtrent de beweerde landbouwactiviteiten, waaronder de teelt van papaver, van zijn vader en in de regio.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Hoewel je meent dat de taliban taksen hieven in je regio, weet je niet hoeveel taksen je vader moest betalen (CGVS p. 15).”

De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker enerzijds wel zou zijn ingelicht en op de hoogte zou zijn omtrent het gegeven dat de taliban taksen hieven in zijn regio doch anderzijds in het geheel niet zou weten hoeveel deze taksen bedroegen. Dat dit nooit ter sprake zou zijn gekomen of gebracht in het landbouwersgezin en het dorp waarin hij zou zijn opgegroeid, is niet geloofwaardig.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Gelet op het belang van de stammencultuur in Afghanistan is het bovendien niet geloofwaardig dat je kennis over de overige stammen die in Hesarak aanwezig zijn reeds stokken bij het noemen van de Marofkhel en Jabarkhel (CGVS, p. 13). Hoewel je meent dat er geen andere stammen zijn, is niets minder waar.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Ook inzake de geografie in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp, vertoonde verzoeker daarenboven een gebrek aan kennis en legde hij uiterst dubieuze verklaringen af. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker herhaald tegenstrijdige verklaringen aflegde wanneer hij over de ligging van de meest nabijgelegen dorpen werd ondervraagd. Zo situeerde verzoeker, wanneer hij de dorpen in de onmiddellijke omgeving die hij kende opsomde, deze dorpen spontaan ten opzichte van zijn dorp aan de hand van begrippen als linkerkant, voorkant, rechterkant en achterkant. Hij gaf daarbij initieel aan dat Qaraj aan de linkerkant lag, ghanjir aan de voorkant, chorchang aan de rechterkant en Jokaan ook. Vervolgens corrigeerde hij dit en gaf hij aan dat Chorchang aan één zijde lag en Jokaan aan de andere zijde. Even verder gaf hij aan dat Khanjar, Jokaan, Chorchang en Qaraj allemaal aan de linkerkant lagen. Vervolgens wijzigde hij dit opnieuw en gaf hij aan dat Qaraj en Jokaan aan de zijde van de zonsondergang lagen en dat Chorchang aan de zijde van de zonsopgang lag. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over de ligging en de situering ten opzichte van elkaar van Qaraj, zijn eigen dorp, Jokaan en Chorchang, kan niet worden toegeschreven aan de vraagstelling van de interviewer en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst.

Voorts wordt in dit kader in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Bovendien noopt ook dat vaststelling dat je verklaringen omtrent de dorpen in je omgeving tekort schieten ertoe te besluiten dat je je herkomst niet aannemelijk maakte. Zo is het opmerkelijk dat je de regio Jokaan aanhaalt en er spontaan naar verwijst gevraagd naar de dorpen dichtbij Lagijar, (CGVS, p. 9, 12) maar niet op de hoogte blijkt uit welke dorpen deze regio bestaat (CGVS, p. 9). Ghazi Kalai en Arab Khel doen bij jou geen belletje rinkelen (CGVS, p. 12), ook al zijn dit dorpen die nabij je dorp gelegen zijn, in de regio Jokaan (CGVS, p. 10).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook het ongeloofwaardige beeld dat je schetst over de aanwezigheid van de taliban in je regio en de reactie van de dorpingen daarop, ondergraaft de geloofwaardigheid van je beweerde herkomst. Zo is het bijzonder merkwaardig dat je meent dat de mensen van je dorp zich nooit verzet hebben tegen de taliban (CGVS, p. 7). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er in Hesarak in 2012, 2013 en 2014 opstanden waren tegen de taliban en dat hierbij de taliban zelfs uit jouw dorp verdreven werden en dat er een checkpoint ingesteld werd. Hoewel je nog jong was toen dit gebeurde, is het niet aannemelijk dat je hier niet van op de hoogte zou zijn. Eens te meer gezien uit je verklaringen blijkt dat je op de hoogte was over verschillende zaken in de actualiteit van je regio die zich evenzeer vier of vijf jaar geleden, geruime tijd voor je vertrek afspeelden (CGVS, p. 14, 15).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Uit zijn verklaringen blijkt genoegzaam dat hij niet op de hoogte was van het gegeven dat de taliban uit zijn dorp werden verdreven en dat er in zijn dorp een checkpoint werd ingesteld. Het was nochtans geenszins onredelijk om te verwachten dat hij hiervan als dorpling op de hoogte zou zijn. Dit geldt des te meer nu verzoeker aangaf dat er in zijn dorp werd gesproken over dergelijke gebeurtenissen en over gevechten met de taliban (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13) en nu uit het voorgaande blijkt dat verzoeker wel op de hoogte was van een aantal andere zaken.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Verder kan ook aangestipt worden dat het merkwaardig is dat je verklaringen over Beret Sangari uitermate beperkt zijn, hetgeen opmerkelijk is in het licht het feit dat je hem spontaan ter sprake bracht en zei dat hij een belangrijk persoon was (CGVS, p. 6). Ondanks het feit dat je meermaals werd aangemoedigd om alles te vertellen wat je over hem weet, beperken je verklaringen zich tot het feit dat hij een strenge persoon was die verantwoordelijk was voor arrestaties en aanslagen (CGVS, p. 12). Je geeft aan dat je niet weet van welke stam hij is of van welk dorp of welke regio hij afkomstig is (CGVS, p. 12). Nochtans kan verwacht worden dat je meer informatie kan aanreiken over een persoon die je spontaan te berde brengt. Ook over Alla Mohammad zijn uiterst beknopt. Over hem geef je aan dat hij een talibanleider van je dorp is die werd opgepakt door de Arbaki (of lokale politie) in Tangi en die doodgeschoten werd vierenhalf of vijf jaar geleden (CGSV, p. 13, 15). Evenwel geef je aan dat je, op het feit na dat hij een genadeloze persoon was, geen bijkomende informatie kan aanreiken (CGSV, p. 15). Dat je niet meer informatie kan aanreiken, is opmerkelijk.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gezien hij, zoals hoger reeds werd aangegeven, aanhaalde dat er over belangrijke gebeurtenissen en gevechten met de taliban gesproken werd in het dorp en in acht genomen dat hij Beret Sangari zelf spontaan ter sprake bracht, mocht van

hem, dit in tegenstelling met wat hij voorhoudt in het verzoekschrift, een meer gedegen kennis worden verwacht omtrent het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaarde verblijfplaats(en) voor zijn vertrek, familiale netwerk en situatie, levensloop, profiel, activiteiten, achtergrond en situatie. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan het door hem ten berde gebrachte, in zijn voorgehouden regio van herkomst gebeurde en aan de voormelde elementen gelieerde, asielrelaas.

Hoewel verzoeker in het voorliggende verzoekschrift anderszins beweert, dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker ook over de kernelementen in het door hem aangevoerde asielrelaas tegenstrijdige en kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Zo beweerde hij bij het CGVS dat hij enkele dagen nadat hij aan de taliban eten ging brengen vanwege de taliban een oproepingsbrief zou hebben ontvangen. Slechts enkele dagen nadien zouden de taliban zijn langsgekomen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.7). In de vragenlijst maakte hij van deze oproepingsbrief nergens enige melding en gaf hij eenvoudigweg aan dat de taliban enkele dagen nadat hij hen eten ging brengen langskwamen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Daarenboven gaf verzoeker in de vragenlijst aan dat hij, wanneer hij door de taliban werd meegenomen naar Jokan, van thuis uit werd meegenomen (*ibid.*). Bij het CGVS gaf verzoeker echter aan dat hij werd meegenomen naar Jokan wanneer hij weg was met het vee (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8).

Verder is het in het geheel niet aannemelijk dat de taliban, hoewel deze verzoeker, net als een aantal andere jongeren, gedwongen zouden hebben meegevoerd, hen niet beter zouden hebben in het oog gehouden en hen reeds na enkele dagen onbewaakt zouden hebben achtergelaten zodat verzoeker het talibankamp eenvoudigweg en ongestoord te voet kon verlaten (*ibid.*, p.9).

Bovendien verklaarde verzoeker dat ook zijn familie werd bedreigd door de taliban en dat er gedreigd werd dat zij iemand anders zouden meenemen in zijn plaats (*ibid.*, p.8). In het licht van deze verklaring, is het in het geheel niet geloofwaardig dat verzoekers familie simpelweg in hetzelfde dorp en dezelfde woning zouden zijn blijven wonen. Evenmin is het aannemelijk dat zij daarbij niet zouden zijn geconfronteerd met veel ernstigere problemen met de taliban.

De door verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken – aan de hand waarvan verzoeker zijn zwakbegaafde profiel trachtte en tracht aannemelijk te maken – neergelegde documenten, met name de kopieën van twee taskara's (administratief dossier, map 'documenten'), zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, geenszins moet worden aangetoond dat de betreffende stukken vals zouden zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid kan er worden beslist om geen bewijswaarde toe te kennen aan de neergelegde documenten. Dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoeker zijn eigen taskara en deze van zijn vader slechts neerlegt in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Bovendien blijkt uit de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met taskara's en dat dergelijke documenten daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat, hoewel verzoeker steevast aangaf dat hij in Afghanistan nooit naar school ging en dit tot op heden volhoudt, op de taskara van verzoeker aangegeven staat dat hij student was. Aldus strookt de inhoud van dit stuk niet met zijn verklaringen. Dient tevens te worden opgemerkt dat uit nazicht van de betreffende taskara's blijkt dat op zowel de taskara van verzoeker als deze van zijn vader een veelheid aan gegevens niet is ingevuld en een veelheid aan vakjes opengelaten werd. Ook dit doet afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Het geheel van de voormelde vaststellingen maakt, in combinatie met de reeds hoger gedane vaststellingen waaruit blijkt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaarde verblijfplaats(en) voor zijn vertrek, familiale netwerk en situatie, levensloop, profiel, activiteiten, achtergrond, situatie en problemen, dat aan de *in casu* neergelegde taskara's niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht.

Verzoeker heeft gelet op het voorgaande op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek, familiale netwerk en situatie, levensloop, profiel, activiteiten, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie (onder meer de veiligheidssituatie) in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek, familiale netwerk en situatie, levensloop, profiel, activiteiten, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk en situatie, levensloop, profiel, activiteiten, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT